

## 1991 சமரம் சமரில் எழுதிய சில கட்டுரைகள்

வாசகர்களும் நாங்களும்

### சமரம் 03

ஒரு தசேவிடதுலபைப் போராட்ட காலகட்டத்தில் மக்கள் என்பவர்கள் யார் என்ற ஒரு மிகப்பெரும் தத்துவார்த்தப் பிரச்சனை தொடர்பாக "மூரண்பாடு பற்றி" என்ற நூலில் மாவோ தளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மக்கள் மத்தியிலுள்ள தவறிழைப்பவர்களையும் மக்கள் அல்லாத ஒரு வர்க்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளையும் ஓரே பார்வையிலிருந்து நாம் பார்க்க முடியாது. இந்த நிலையில் "மக்கள் யார்" துரோகிகள் யார்" எனத் தீர்மானிப்பது என்பது ஒரு பக்கப் பிரச்சனை. ஆனால் எந்த வகையிலும் ஒரு தசேவிடதுலபைப் போராட்டக் காலகட்டத்தில் அதிகார வர்க்கத்தின் பக்கத்திலும். ஏகாதிபத்தியத்தின் பக்கத்திலும் சார்ந்து நிற்கின்ற எந்த சக்திகளையும் மக்கள் - என்ற வரையறைக்குள் அடக்கி விட முடியாது. இந்த வகையில் தான் நாம் குறிப்பிட்ட பத்மநாபா, சிறிசபாரத்தினம், உமாமகேஸ்வரன் போன்ற நபர்களை பார்க்கிறோம். "மக்கள்" என்ற வரையறைக்குள் அடக்க முடியாத இந்த நபர்களை எவ்வாறு சமீகத்திலிருந்தும், மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் அகற்றுவது என்பது குறித்த ஒரு பிரச்சனை ஆகும். அது பற்றி நாங்கள் இங்கு விவாதிகவில்லை. ஆனால் இவ்வாறான நபர்கள் தமக்கிடையில் உள்ள உள் மூரண்பாடுகள் காரணமாக அழிக்கப்படும் போது அவர்களிடையே இறப்பு அநாவசியமானது என்றோ அல்லது அதற்காக ஒப்பாரி வைப்பதோ தவையற்றது ஆகும். மேலும் ஒரு உயிரின் கொலையைக் கண்கண்ணீர் வடிக்கும் ஆன்மீகவாதத்தின் அதீத மனிதாபிமான தன்மையையே நத்தாகும். இப்போது துண்பிலில் (பத்திரிகை) நடப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற ராஜீவ் கொலை தொடர்பான ஆக்ரோசமான ஆனால் அநாவசியமான விவாதங்கள் தொடர்பாகவும் எமது கருத்து இதுவே!

ராஜீவ் கொலை தொடர்பாக

## சமரம் 04

ராஜீ வ் கொல்லப்பட்டது வறும் பழிவாங்கல் நடவடிக்கையல்ல, அதே நேரம் அந்தக் கொலையைச் செய்தது புலிகள் தான் என்று நீங்கள் எப்படி கற்றுக்கொள்ளீர்கள் என்ப புரியவில்லை? என்று கூறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். இக் கொலை தொடர்பாக இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் முதலாளித்துவ தொடர்பு சாதனங்களின் டாகவோபொதுவான தகவல்கள் வெளிவந்த போதிலும். விடுதலைப்புலிகள் தான் இக் கொலையைச் செய்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்கள் பல தற்போது இந்தியாவில் வெளியாகியிருக்கின்றன. இங்கு கொல்லப்பட்ட ராஜீ வ் காந்தியும், கொலையாளியும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை கொலை செய்தும், அவர்களின் ஆதிகத்திற்கு கீழ் உள்ள மக்களை மரணத்திற்கு தள்ளித் தாம் ஏகபோகத்தை அனுபவித்தார்கள். ராஜிவகை கொலை செய்தது விடுதலைப்புலிகள் தான் என்பதை பிரபாகரன் உரிமை கோரினால் தான் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதில்லை. ராஜீ வ் காந்தியை கொலை செய்ய வி-பி-சிங்கின் தரேதல் பிரச்சாரக் கட்டத்திலேயே சிவராசன் ஒத்திகை பார்த்ததையும் ராஜீ வ் கொலை செய்யப்பட்ட இடத்தில், பிரச்சார மடையேருகில் விடுதலைப்புலிகளின் சிவராசனும் அவனது சகாக்களும் நின்றதும், குண்டு வெடித்ததும், இந்தியபுலனாய்வுத் துறையால் வெளியிடப்பட்ட தகவல்களும், இறுதியாக கொலையாளிகளின் மறைவிடம் பங்களூரில் முற்றுகைக்கு உள்ளான போது அவர்கள் தற்கொலை செய்துகொண்டதும் உண்மை. ஏன் விடுதலைப்புலிகளின் தலைமைப் பீடம் ராஜீ வ் காந்தியை கொன்றது நாங்கள் இல்லை என்று அறிவித்ததும் உண்மைதான். ஆனால் கொலையைச் செய்து முடித்த சிவராசன், சூபா போன்றோர் தமது அமைப்பு இல்லை என்று எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் பாலசிங்கமோ-பிரபாகரனோ கூறிப்பிடவில்லை.

ராஜீ வ் கொலைக்கு அரசியல் காரணம் இருக்க வேண்டும் என கூறிப்பிட்டுள்ளீர்கள் விடுதலைப்புலிகள் என்ற தரகுமுதலாளித்துவ பாசிசக் குழுவும் பலுக்கும் ராஜீ வ் காந்திக்கும் இடையிலான முரண்பாடு என்பது பல்வேறு அரசியல் பக்கோள, இராணுவ நலன்களுக்கு உட்பட்டதே! இலங்கை-இந்தியா இந்தியா-பாக்கிஸ்தான் ஆகியவற்றின் கிடையிலான முரண்பாடுகளையே அரசியல் அடிப்படையாக விடுதலைப்புலிகள்-இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் நலன்களுக்கு இடையிலான அரசியல் அடிப்படையாக ஒரே பிரச்சனைத் தளத்திலிருந்தே பார்க்கப்பட முடியும். இது தவிர புலிகளின் இராணுவ நலன்களும் இதற்கு உட்பட்டதே! இந்தியாவின் பிராந்திய வல்லரசு மனோபாவம், ஏகாதிபத்தியங்களிடமிருந்து இந்தியாவிற்கு இருந்த சூயாதீனமுள்ள உறவும்,

இந்திய புலிகள் முரண்பாட்டுக்கு மலேமும் வலுவும் உள்ள காரணங்களாக அமறைந்திருந்தன. இது தவிர ராஜீவ் கொலையின் டாக சாதிக்கக் கட்டியதாக இருந்ததும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இந்திய தசேயத்தை கட்டிகாத்து வரும் நேரம் பரம்பரையின் இறுதி நாயகன் தற்காசிய தசேயத்தின் கவர்ச்சி மிகுந்த தலைவன், இவரை கொலை செய்வதன் மூலம் மலேமும் இந்திய தசேயத்தையும், தற்காசியாவில் இந்தியாவின் உறுதியான ஆதிக்கத்தையும் குலைக்க முடியும். உங்களது இந்த தக்கூற்றை சரியென்று கருதினால் துரளோகத்தனம் பிழையென்று கருதினால் வரட்டுத்தனம். இந்தியாவானது, தனது தவேகைக் கு அதிகமான சந்தையைக் கொண்டுள்ள ஒரு நாடு. இந்த ஒரு காரணம் இந்தியாவிற்கு வலுவையும், சூயாதீனத்தையும் கொடுத்துள்ளது. இந்திய தரகம் முதலாளித்துவம் ஏனைய மூன்றாம் உலக நாடுகளிலுள்ள தரகம் முதலாளித்துவத்தை விட சற்று வித்தியாசமான இயல்புகளை, இதன் அடிப்படையிலேயே கொண்டுள்ளது. ஏகாதிபத்தியங்களாக்கு இடையிலான உள் முரண்பாடுகளை தனது நலன்களுக்கு சாதகமாக இந்திய தரகம் முதலாளித்துவம் பாவித்துக்கொள்கிறது. எந்த ஏகாதிபத்தியம் இந்திய தரகம் முதலாளித்துவத்தின் நலன்களை கட்டுப்படுத்த முயல்கிறதோ, தரகம் முதலாளித்துவம் இன்னொரு ஏகாதிபத்தியத்துடன் குறித்த ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக உறவை வளர்த்துக்கொள்கிறது. இது இந்திய ஆளும் வர்க்கத்திற்கு ஒரு சூயாதீனம் இருப்பதைப் போன்று வெளித்தோற்றம் ஒன்றை கொடுக்கின்றதே ஒழிய உண்மையில் இந்த ஆளும் வர்க்கம் இந்திய தசேயத்திற்கு எதிரானதே! இந்தியாவிற்கு இருக்கின்ற இந்த சூயாதீனத்தின் அடிப்படையில் இருந்து எழுகின்ற பிராந்திய வல்லரசு மனபோவமும், தற்காசியாவின் மொத்த நலனுக்கும் எதிரானது. இதுவே எமது கருத்து!

80 கோடி மக்களின் வாழ்வுடன் விளையாடியவர்கள் நேரம் பரம்பரையினர். தமிழகத்தில் பிரிவினாவாதம் வளர காரணமாக இருந்தவர்கள். தலெங் கானா மக்களின் சூயநிர்ணய உரிமையை நசுக்கியவர்கள் கஷ்மீர் மக்களையுத் தநிலகைக்கு தள்ளியவர்கள். பஞ்சாப் பில் காங்கிரஸ் என்றாலே காறி உமிழ்கின்ற அளவாக்கு காங்கிரசின் தசேயத்தன்மை வளர்ந்து உள்ளது அசாமில் தோன்றிவள்ள பதட்டநிலை வடகிழக கிந்தியாவில் தோன்றியுள்ள பிரிவினாவாதப் போக்கு இவற்றை எல்லாம் நோக்கும் போது, இந்திய தசேயம் என்றால் என்னவென்று கேட்கத்தோன்றுகிறது. தன்கிழக்கு ஆசியாவில் பாக் கிஸ்தானுடன் மூன்று யுத்தத்தை நடத்தியது, சீனாவுடன் யுத்தம் நடத்தி தோல்வியை கண்டது, பங்களாதேசத் தினை சூறையாடியது, ஈழமக்களை கொன்று குதறியது, பட்டானம் து ஏற்படுத்தும் நெருக்கடி, நபோளத்திற்கு எதிரான பொருளாதார தடை இதையெல்லாம் நோக்கும் போது தன்கிழக காசியாவில் இந்திய விஸ்தரிப்பு நோக்கம் கொண்ட ஒரு பட்டை ரவூபியாக

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 13 July 2006 20:01 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:35

---

பரிணமிப்பதை பார் க்கலாம்.

எமது கட்டுரையில் தன்கிழக்காசியா விடுதலையை நோக்கி.... என்று  
கூறிப்பிட்டுப்பது தொடர்பாக ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் என்பது உலகப்புரட்சியின்  
ஒரு பகுதியே. இது உடனடித் தீவிரமாக தன்கிழக்காசிய விடுதலையுடன் தவிர்க்க  
முடியாமல் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்த அடிப்படையில் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது என்பது கூறித்த உங்கள் கருத்து  
தொடர்பான சகல பிரச்சனைகளும்மே ஆழமான கருத்து விவாதங்களுக்கு உட்படுத்த  
வண்பிய உடனடிப்பிரச்சனைகளாகும்.

சுமர் 05-06

இந்திராவகைக்கொன்ற சீக்கியரமைதவெறிப்படுகொலையாளர் என வர்ணித்த புலிகள்  
தான் ராஜீவையும் கொன்றார்கள் இது புலிகளின் அரசியலுக்கும், அதன்  
நலன்களுக்கும் உகந்த விதத்தில் என்ற விவாதத்தில் புலிகள் இந்தியாயை  
பயன்படுத்தும் நோக்கில் 1984 வளையிட்ட கருத்தே. அதாவது புலிகள்  
ஏகாதிபத்தியத்திடம் முழுமையாக சரணடையாத நிலையில், இந்தியாவின் கால்களில் விழும்  
நிலையிலிருந்த காலகட்டத்தில் நடந்தவை. இராஜீவ் வின் கொலை என்பது வறும்  
புலியின் பழிவாங்கல் என்ற நிலைக்கப்பால், மறேகத்தைய ஏகாதிபத்தியத்தின்  
தீவிரத்தைப் பார்த்திச் செய்யும் வகையிலும் நிகழ்த்தப்பட்டது

சுமர் 11

இலங்கையை விட்டோடும் இலங்கையை

தங்களது தாய் நாட்டை விட்டு மக்கள் வறோ நாடுகளுக்கு ஓடுகின்றனர் என்பதால் அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. போர், பாசிச சர்வாதிகாரிகளின் அடக்குமுறை, பஞ்சம், பட்டினி, உயர்வருமானம் ஈட்டல் என்ற பல காரணங்கள் உண்டு. இவ்வாறு பெருந்தொகையான மக்கள் தமது சொந்த நாட்டைக் கைவிட்டு வளியேறும் முதல் 10 இல் இலங்கையும் ஒன்றென்பது விசனத்துக்குரியதாகும். முன் ஒருபோது இந்த சமுத்திரத்தின் மத்தெனவும், இலங்கைச் சீ மை எனவும் வர்ணிக்கப்பட்ட நாட்டை விட்டு சுகாதாரமான இந்த சமூகத்தை விட்டு, சந்தோசமான சீ தோஷம் நிலையை இழந்து மெல்லெனத் தவழும் இளந்தென்றலை மறந்து அந்நிய நாடுகளில் பனிக் குளிரின் மத்தியில் ஒரு அடத்த வாழ்வுக்கு மனந்நாந்தர பிரசுரங்களாக அபிமானங்களாக வாழ நிர்நந்திக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

இலங்கையின் தரகு முதலாளித்துவ பாசிச அரசின் தமிழ் இன அழிப்பு நடவடிக்கையிலும் பாசிசப் புலிகளின் ஏனைய துரோக இயக்கங்களினதும் படுகொலைகளாலும் சாதாரணமாக ஐந்து இலட்சம் தமிழ் மக்கள் அகதிகளாக நாட்டை விட்டு வளியேறி உள்ளார்கள். இவர்களில் இரண்டு இலட்சம் பரே தமிழ் நாட்டில் தஞ்சம் அடந்தவர்கள். தமிழ் நாட்டில் தஞ்சம் அடந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் மிகவும் வறியவர்கள். இவர்களில் அனகேர் குடும்பங்களாக அகதி முகாங்களில் அவல வாழ்க்கையில் அல்லறாகின்றனர். மீதி 3 லட்சம் பரே ஜேர்மனி சுவிஸ், கனடா, பிரான்ஸ், .... என்று அகதிகளாக பரவியுள்ளனர். பின்னையவர்கள் அகதிவாழ்வில் பொருளாதார ரீதியில் ஓரளவு வசதியாக வாழ்ந்தாலும் உளவியல் ரீதியில் பாதிக்கப்பட்டே உள்ளனர். ஆனால் முன்னையவர்களின் நிலையே மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது. ஆரம்பத்தில் தமிழ் நாட்டு அரசு தமிழீழ அகதிகளுக்கு சில



1992ம் ஆண்டில் அரசின் புள்ளிவிபரத்தின்படி வள்ளிநாட்டிலிருந்து இலங்கையர்களால் நாட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட பணம் 700 மில்லியன் டொலர்களாகும். இதில் 500 மில்லியன் டொலர்கள் அரபு நாடுகளிலிருந்து வந்ததாகும். இலங்கையின் பாசிச அரசு உதவி வழங்கும் ஸ்தாபனத்திடமிருந்து பெறுவது 800 மில்லியன் டொலர்களாகும். எனவே உதவி வழங்கும் நாடுகளின் பணத்தை விட எம்மவர்கள் உதிரம் கொட்டி நாட்டுக்கு அனுப்புவது குறைந்தது அல்ல என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இவ்வாறு பெறப்பட்ட பணம் தரகு முதலாளித்துவத்தால் ஓட்டுமொத்தமாக உறிஞ்சப்பட்டு ஏப்பமிடப்படுகின்றது. தரகு முதலாளித்துவ இனவெறி அரசின் இருப்புக்காக பாதுகாப்பு சலவீனம் என்ற பெயரில் எமது நாட்டு மக்களின் பொருளாதாரம் சீரழிக்கப்படுகிறது.

விலைவாசி உயர்வு, வலையில்லா திண்டாட்டம், ஜனநாயகமற்றுப்பு, பொருளாதார மந்தநிலை என்ற சூழ்நிலைகள் யாவும் முழு இலங்கை மக்களின் தோள்களை அழுத்துகின்ற பெரும் சூழ்நிலைகள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை இவற்றுடன் கூட இனஅழிப்பு, பொருளாதாரத் தடை என்ற இருபெரும் சூழ்நிலைகள் அவர்களை மீச்சு விடக்கூட முடியாத நிலையில் மரண அவஸ்தைப்பட வைத்துள்ளனர். இன்று தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை தலமையை கைப்பற்றியுள்ள பாசிசப் புலிகளால் இம் மரண அவஸ்தையிலிருந்து மீட்க முடியாதது மாதிரிமல்ல அவர்களும் தமது இருப்புக்காக பல சூழ்நிலைகளை ஏற்றி வைத்துள்ளனர். இவையாவற்றையும் உடனத்தெறிந்து மக்களை அவர்களிடம் இருந்து மீட்க புதிய புரட்சிகரமான தலமையை உருவாக்க வேண்டிய உடனடியான கடமை தமிழ் புரட்சிகர சக்திகளின் முன்னாள் உள்ள பெரும் பணியாகும். உண்மையான மனிதன் வசதியான பாதையை நாடமாட்டான். கடமையுள்ள பாதையையே தேடுவான். அவன் தான் செயற்றிறன் உள்ள மனிதன். அவனது இன்றைய இலட்சியங்கள் தான் நாளைய சட்டங்கள்.

சரிநிகர் பிரதான ஆசிரியர் சரேனுக்கு சபாலிங்கம் படுகொலை கம்யூனிச எதிர்ப்புக்குப் பயன்படுகிறது

சபாலிங்கம் படுகொலையை கண்டிக்கும் ஓவ்வொருவரும் தமது அரசியல் நோக்கை மையமாக வைத்தே செய்கின்றனர். இந்த வகையில் சரிநிகர் பிரதான ஆசிரியர் சரேனுக்கு இக் கொலை கம்யூனிச எதிர்ப்பாக வெளிப்படுகிறது. இதன் ஊடாக சரிநிகரின் அரசியல் போக்கையும் நாம் இனம் காணமுடியும். சபாலிங்கம் கொலையை நாம் சமர் 11 இல் கண்டித்தோம். அக்கொலை மாற்றுக் கருத்துக்களின் மீதான மிரட்டல் என்பதுடன் இது எதிர்காலத்தில் ஜரோப்பாவில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் மீதான நடவடிக்கையின் முன்னோடி என்பதாலும் இதனை கண்டித்தோம். இதே நேரம் சபாலிங்கம் வாழ்வியல், அவரின் நோக்கம் என்பவற்றை நாம் விமர்சிப்பதைத் தவிர்த்தோம். ஏனெனில் கொலையும் அதன் நோக்கமும் எல்லாவற்றையும் விட முதன்மையானது என்பதால் ஆகும். அந்த வகையில் இக்கட்டுரையில் சபாலிங்கம் பற்றிய விமர்சனத்தைக் கைவிட்டு அக் கொலையை நாம் கண்டிப்பதுடன் அதன் மீதான ஆழமான தாக்கத்தை எடுத்துச் செல்கிறோம். ஆனால் சரேன் கம்யூனிச எதிர்ப்பு உயர்த்தப்படுவதன் ஊடாக சபாலிங்கம் போன்றோரை புரட்சிகர புனிதர்களாக காட்டிவிட முன்கிறார்.

சபாலிங்கம் படுகொலையை சாதாரணமாக கண்டிப்பது வறே. அதை விடுத்து இதனை கம்யூனிச எதிர்ப்பாக வளர்த்துச் செல்ல முன்வைதன் நோக்கம் கபடத்தனமானது. உலகம் வரக்கூங்களால் உருவானது. நாள்தோறும் மோதல்கள் ஊடாகவும் சூரண்டுவோர், சூரண்டப்படுவோரை அழிப்பதன் ஊடாகவும் உயிர் வாழ்கின்றனர். சர்வதேச மனித உரிமை சங்கங்கள் பிரசன்னமாவதுடன் மனித உரிமை பற்றிப் பீற்றுகின்றன. மனித உரிமை பற்றி ஒரு பக்கம் மட்டும் உயர்த்தி ஏகாதிபத்தியங்களின் நரேடிக் காலனியாதிக்கம் மறைமுகமாக உதவி வருகின்றன. மலேஷியாந்த வாரியாக பல மனித உரிமை மீறல் பற்றி கூரல் எழுப்பும் இவர்கள், இன்று உலகை மறுபங்கீடு செய்ய அங்கு ஜக்கிய நாட்டுப் படகை இறக்க அதற்கு இசைவாகக் செய்த மனித உரிமை பற்றி அடிக் கடி உரத்துக் கூரல் எழுப்புகின்றனர்.

அண்மையக் காலம் வர இன்று ஜக்கிய நாட்டு படகை என்ற வகையில் இவ் ஏகாதிபத்தியங்கள் மனித உரிமைப் பெயரால் இறங்கி உலகை மறுகாலனியாக்க இம் மனித உரிமை சங்கங்கள் துணை போகின்றன. இன்று உலகில் எல்லா யுத்தங்களின் பின்பும் உள்ளது பொருளாதார நலன்களே. இந் நலன்கள் அனாதை திலும் இவ் ஏகாதிபத்திய



நலன்கள் இறுகிப் பிணைந்துள்ளது. இந் நலன்களும் கொள்ளையுமே யுத்தத்திற்கான அடிப்படையாகும். உலகில் உள்ள மனிதவுரிமை மீறல்கள் அனைத்தின் அடிப்படையும் இப் பொருளாதார நலன்களே. இதன் மாற்ற, எதிர்க்க, கண்பிக்க மறுக்கும் அனைத்து சர்வதேச மனித உரிமை ஸ்தாபனங்களும் இதன் ஊற்று மூலமாகும்.

இந்த நிலையில் வர்க்கங்களால் உருவான உலகில் வர்க்கங்கள் இல்லாது போகும் வரையுத்தங்களும் முடிவற்ற வன்முறையும் இருக்கும். ஒரு வர்க்கம் இன்னொரு வர்க்கம் மீது வன்முறையைக் கையாளும். இது சரிநிகர் பிரதான ஆசிரியருக்குத் தெரிய நியாயமில்லாததான். அதனால் தான் அவர் சரிநிகர் 48இல் இப்படி கருதுகிறார்.

உண்மையில் இத்தகைய கொல்கைகள் பயனுடையது மட்டுமின்றி அவசியமானதும் கட்ட இத்தகைய படுகொலைத் தீர்ப்புகள் நாங்கள் எவ்வித ஈவு இரக்கமின்றித் தொடர்ந்தும் போராடவோம். எதற்கும் தயங்கமாட்டோம் என்பதை உலகக் குக காட்டுகிறது. எதிரிகளை அச்சுறுத்தவும், கிலிகொள்ள வகைகவும், நம்பிக்கை இழக்கச் செய்யவும் மட்டுமின்றி நமது சொந்தப் போராளிகளை உலுப்பவும் முழுமையான வற்றி, பரிணாமான அழிவு இரண்டில் ஒன்றைத் தவிரப் பின் வாங்குதல் என்ற பச்சேசு இல்லலை என்பதை அவர்கள்குக் காட்டவும் இத்தகைய படுகொலைகள் அவசியம். சோவியத் புரட்சியின் பின்பு சார்மன்னரும் அவருடைய மனைவியும் ஜந்து பிள்ளைகளும். வீட்டு வலையைக் காரணம், வீட்டு மருத்துவரும் சமையல் காரரும், பிள்ளைகளின் வளர்ப்பு நாயும் கொல்லப்பட்டதை நியாயப்படுத்துத் தன்னுடைய நாட்குறிப்புக்களில் ரொட்ஸ்கி எழுதியுள்ளவற்றில் ஒரு பந்தி மலே உள்ளது. ரொட்கினுடைய மகன் லியோன் ஸ்தேவ் பின்பு ஸ்டாலினுடைய கையாட்களால் பரீஸ் நகரில் வதைத்துச் சூட்டுக் கொல்பட்டார். ரொட்கியும் மெக்ஸிக்கோவில் வதைத்துச் சூட்டுக் கொல்பட்டார். ரொட்கியும் மெக்ஸிக்கோவில் வதைத்து ஸ்டாலின் ஆட்களான மெக்ஸிக்கோ இடதுசாரிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஒரு வரலாற்றுக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்காக எத்தகைய படுகொலையையும் புரியலாம் என்று நம்பியவர்கள் ரொட்கியும் ஒருவர். அத்தகைய தர்க்கம் அவருடைய படுகொலையில் மட்டுமின்றி ஸ்டாலினை விரோதித்த இலட்சக்கணக்கானோரின் படுகொலைகளிலும் முடிந்தது. விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் எல்லாவகையான படுகொலைகளையும் நியாயப்படுத்தும் என்பதும் எமது தசீய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஊடாபாவாக ஓடி நிற்கிறது. எனினும் இது எங்களுடைய தசீயத் தற்கொலை என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய படுகொலையைப் புரிபவர்கள் நியாயப்படுத்துபவர்களும் திரிகரண சூத்தியாக நம்புவது என்னவென்றால் இத்தகைய படுகொலைகள் தாம் சார்ந்த குறிக்கோளை எய்த அவசியம்

மட்டுமல்ல இந்தக் குறிக் கோள் புனிதமானது, தெய்வீகமானது அல்லது உன்னதமானது என்பதால் இத்தகைய படுகொலைகளைப் புரிபவர்கள் சாதாரணமான ஒழுக்கத்தாள்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்பதையுமாகும். இது ஒரு ஆழ்ந்த களேவிக் படுத்த முடியாத ஒரு நம்பிக்கையாகும். மட்டுண்ட மனமும் கோட்பாடுகளுடன் சார்ந்து இறுகிப்போன சிந்தனையின் உறுதிப்பாடும் விமர்சனங்களை வெறுக்கும் போக்கும் அரசபலத்துடனும் இராணுவபலத்துடன் ஒன்றிணையும் போது கிடப்பது கிடலர், பொலப்போட், ஸ்டாலின்.

கிறிஸ்துவின் பெயரில் நான் உங்களையெண்ணிக்கொள்கிறேன். நீங்கள் தவறிழைப்பது சாத்தியம் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள் குற்றமில்லாத அவர்களையே இந்த அறிவுரையை சபாலைக் கம் மிகவும் மதிப்பு கதை திருந்த ரஜி சிரிவர்த்தன அவர்களின் கட்டுரையொன்றிலிருந்து நான் பெற்றுக் கொண்டேன்.

என சரேன் தனது கம்யூனிச எதிர்ப்பு கட்டுரையை ஊடாக இச்சமீக அமைப்பை கிறிஸ்துவின் பெயரால் கோருகின்றார். கம்+னிச எதிர்ப்பை ஸ்டாலின், பொலப்போட் பெயரில் திரிகரண சூத்தியாக ஏகாதிபத்தியங்களிடம் இணைந்து உயர்த்தி உள்ளார். லெனின், மாவோ, மாக்ஸ் ஏங்கல்ஸ் என எல்லோரும் வன்முறையை ஏற்றதுடன் அவர்களின் புரட்சிகாலத்தில் அதை நடமைமுறையில் கைக்கொண்டனர். பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போதும் மாக்ஸ் சும், ஏங்கல்ஸ் சும் ரசியபுரட்சியின் போது லெனினும் சீனாப்புரட்சியின் போது மாவோவும் வன்முறையை ஏற்றனர். ஆனால் ஏகாதிபத்தியங்கள் முதல் சரேன் போன்ற கம்யூனிச விரோதிகள் மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ், லெனின், மாவோவை கடவுள்கள் ஆக்கிவிட்டு ஸ்டாலின், பொலப்போட் பெயரால் கம்யூனிசவிரோத பிரச்சாரத்தையெழுதி விட்டுள்ளனர்.

தம்மீதுள்ள சூரண்தல் சூமையை ஒழிக்க போராட முனையும் மக்களுக்கு அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்த, திட்டமிட்ட சரேனின் கம்யூனிசவிரோத கனவு, அவர் சார்ந்துள்ள மனித உரிமை என்ற பெயரில் உள்ள ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரத்தை நியாயப்படுத்தும் அடிப்படையிலானது. ஒரு கொலை நிகழும் போது எப்படி அதை

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வது? அதில் சரி பிழைகளை ஆராய்வது என்பது சமீபகாலத்திலிருந்து தியில் புரிந்து கொள்வதில் இருந்தே எடுக்க முடியும். மாறாக கிறிஸ்துவின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கருத்து முதல்வாத கோட்பாட்டில் அல்ல. மக்கள் கட்டம் வர்க்கங்களால் பிளவுண்டுள்ளது. அங்கு நாள்தோறும் போராட்டம் நிகழ்கிறது. அப்போராட்டம் சகிக்க முடியாதபோது மக்கள் ஆயுதம் ஏந்துகின்றனர். எதிரிவர்க்கத்தை அழிக்கின்றனர். ஒரு கொலையை மதிப்பிட அங்கு சூரண்டலின் வடிவம் பற்றி ஆராயப்பட வேண்டும். சூரண்டும் வர்க்கம் தனது கொள்ளையைப் பாதுகாக்கவும், பெருக்கவும் செய்யப்படும் கொலைகள் மொத்த மக்கள் சமீபகாலத்துக்கும் எதிரானது அதே நேரம் மக்களை கொன்றும் கொள்ளையிடும் தமது சூகபோகத்தில் வாழும் பிரிவினர் கொல்லப்படும்போது ஆதரிக் கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக பிரமேதாச 60ஆயிரத்துக்கும் மறைபட்ட சிங்கள மக்களைக் கொன்றும், ராஜீவ் ஈழப்போராட்டம் முதல் பல நாட்களில் மக்களை கொன்றும் ஆண்டவர்கள். இவர்கள் கொல்லப்படும் போது ஆதரிக் கப்பட வேண்டும். ஆனால் இதனைச் செய்தவர்களின் தனிமனித பயங்கரவாத அரசியலை விமர்சிக்கவேண்டும்.

இந்த வகையில் சபாலிங்கம் கொலை சூரண்டும் வர்க்க கனவுகளுக்காக, இதனைச் செய்தவர்களை அம்பலப்படுத்தும் அடிப்படையில் அமைந்ததால் கண்டித்தோம். பிரமேதாச கொலையை நாம் ஆதரிக் க காரணம் அவனின் மக்கள் விரோத செயற்பாடே. அதே நேரம் பிரமேதாசவைக் கொன்றவர்களின் அரசியலையும், தனிநபர் பயங்கரவாதத்தையும் விமர்சிக்கிறோம். வர்க்கம் அற்ற சமீகம் உருவாகும் வரை சூரண்டுவோர்க்கும், சூரண்டப்படுபவர்களுக்கும் மிடையில் மோதல் இருக்கும், அதுபோல் சூரண்டுவோர்க்குள்ளும், ஜக்கியத்துடன் மோதல் இருக்கும். இதில் எது சரி எது பிழை என ஆராயும் போது எது மக்களின் நலன் சார்ந்தது என்பதில் தான் உள்ளது. கொலைகளை நாம் நேசிக்கவில்லை. அதுபோல் எந்த கம்யூனிஸ்டும் நேசிப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் மீது பலாத்காரம் பிரயோகிக்கப்படும் போது பலாத்காரத்தை நாடவேண்டி ஏற்படுகிறது. சிங்கள இனவாதிகள் தமிழ் மக்கள் மீது தாக்குதலைத் தொடுத்துப் போது தமிழ் மக்கள் போராட முற்படுகின்றனர். இதில் பலாத்காரம் பயன்படுகின்றது. இதனை ஆதரித்த சேரனின் கவிதைகளில் மட்டும் கொலையைக் குறித்து அங்கீகாரம் இருக்கவில்லையோ? அல்லது காலத்தால் பக்கவாப்பட்டு பழைய கவிதையில் புகழ் பெற்றபடி அதில் உமது இன்றைய சர்வதேச வளநாட்டு நண்பர்களின் கனவுகளை எம்மண்ணில் நிலை நிறுத்த முயற்சியோ? சார் மன்னனின் குடும்பம், குடும்ப மருத்துவர், குடும்ப வேலைக்காரி, பிள்ளைகள், நாய் கொலை செய்யப்பட்டதாக அழும் சேரன் சாதாரண மக்களின் நிலையில் சார் மன்னனைக் கொண்டு வந்து ஒரு அனுதாபத்தின் ஊடாக ரசியப்பாட சியின் மீதும் லெனின் மீதும் தனது காழ்ப்புணர்ச்சியை சேரன் வளிப்படுத்தியுள்ளார். மனித உரிமையாளருடன் இணைந்து கிண்குரல் இடும் ஏகாதிபத்தியத்தின் சிறந்த சேவகனாகியுள்ளார். சார் மன்னன் ஒரு சாதாரண குடிமகன் அல்லன். மாறாக பலகோடி மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் குடித்த ஒரு அட்டை. சார் மன்னனினதும் அவனது குடும்பத்தவர் ஆடம்பர வாழ்வுக்காகவும் செய்யப்பட்ட கொலைகள் பற்றி கண்மூடியியப்படி, அவனின் வர்க்க நோக்கம் பற்றி கண்மூடியியப்படி ஆக்கிரமிப்பு பற்றி கண்மூடியியப்படி சேரன்

நியாயப் படுத்துத் தும் மனித உரிமை மீறல் எந்த வர்க்க கனவா என நாம் கபறத்தவேயில்லை. வாசகர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். நேருவின் மகள் என்பதால் இந்திராவும், இந்திராவின் மகன் என்பதால் ராஜீவும், ராஜீவின் மனைவி என்பதால் இததாலிய சோனியா காந்தியும் நாட்டை ஆள தகுதி உண்டு எனின் அவர்கள் அனைவரும் அழிக் கப்பட வணே டும். இதுபோல் சிலைவநாயகத்தின் கார் ஓட்டும் வலேகை காரன் என்பதால் வாமதவேன் புளோட் இல் ஒரு தலைவனாக முடியும் எனின் வலேகை காரனும் அழிக் கப்படவணே டும். சிவபெருமானின் வாகனம் பசு என பதாலும், நந்தியின் வாகனம் எலி என பதாலும் பசுவையும் எலியையும் விழுந்து தாட்டுக் கும்பிட முடியும் எனின் சாரின் வளர்ப்பு நாய் அரசு ஆளமுடியும் எனின் அழிக் கப்படவணே டும். அந்த நாய் உயிர் தப்பியிருப்பின் சில வளை சோவியத் புரட்சிக்கு எதிராக அதன் தலைமையில் (பொம்மையாக நிறுவி) அணிதிரண்டிருப்பர். இல்லையெனில் அந்தநாய் பலகோடி பெறுமதியான ஏலத்துக்கு அரசியல் நோக்கோடு விலையாயிருக்கும். உயிருடன் இருந்திருப்பின் அதன் வாரிசுகள் இன்று உலகம். இன்று அவை ஏலத்துக்கோ அல்லது மீண்டும் சோவியத்தில் ஒரு ராஜாவாக வாழும் வாய்ப்பையோ பெற்றிருக்கும். சார் மன்னன் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வு அந்தக் கணத்தில் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. சார் மன்னனை மக்கள் முன் விசாரித்து கொல்ல வணே டும் என கட்சி விரும்பியபோது சார் மன்னன் இருந்த இடத்தை எதிர்ப்புரட்சி வாதிகளும், ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் சூற்றி வளைத்த போதே கொல்லப்பட்டனர். எதிர் பாராமல் தப்பியிருப்பின் மூரண பாடு இல்லாத ஒரு தலைவனின் கீழ் எதிர் புரட்சிவாதிகள் அணிதிரண்டு புரட்சியை முளையில் அழித்திருப்பர்.

சுரேனின் கனவும் அதுதான். அதுதான் ரொக்சியின் பெயரால் சார் மன்னன் பற்றி ஒரு ஓப்பாரி. ரொக்சி பற்றிய பிரச்சனையில் கட்ட ஒரு வர்க்க அரசியலே உள்ளது. ரொக்சியே தனது வாழ்க்கை வரலாறு என்ற நூலில் தனது மகன் சட்டவிரோத நடவடிக்கையில் 1924இல் ஈடுபட்டார் என்கின்றபோது ஒரு வர்க்க அரசியலுக்கு எதிராக இன்னொரு வர்க்க அரசியல் போராட்கின்றது. சோவியத்தில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆட்சியை கைப்பற்றிய பின் சகல எதிர்ப்புரட்சிவாதிகளும் கட்சிக்குள் குழுவினர். ஆட்சியைப் பிடித்தபின் அனைத்து வர்க்க எதிரிகளும் கட்சிக்குள் பாட்டாளி வர்க்கம் என்ற கோசத்தின் கீழ் அணிதிரள்வர். இதனாம் சோவியத், சீனாவில் தள்ளிவாகக் காணமுடியும். ஸ்டாலின் ஆட்சியின் பின் எவ்வளவு களையெடுப்பின் பின்பும் கருசுவே, பிரஸன்னோவ் திரிபுகும்பல் உள்ளிருந்து சோவியத்தைச் சிதைத்தனர். சீனாவில் மாவோ மாபெரும் கலாச்சாரப் புரட்சி ஊடாக கட்சி விரோதிகளை ஒழித்தபோதும் கட்சிக்குள் திரிபுகள் இருந்து சீனாவை இன்று சிதைத்துள்ளனர். வர்க்க எதிரிகள் ஆட்சியைப் பிடித்தபின் கட்சிக்குள் அணிதிரள்கின்றனர். இதனை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதும் தொடர்ந்து புரட்சியை நடத்துவதும் என்பதும் அவசியமானது.

இந்த வகையில் கலாச்சாரப் புரட்சி இது போன்ற பல வழிகளில் புரட்சி தொடரப்பட வேண்டும். இது தொடரப்படும் போது வர்க்க எதிரிகள் அழிக்கப்படும். இந்த வகையில் ஸ்டாலின் வர்க்க எதிரிகளை இனம் கண்டபோதும், அதை மக்களைக் கொண்டு அழிப்பதில் முன் அநுபவம் இன்மையால் தவறிழைத்தார். ஆனால் பல எதிரிகள் அழிக்கப்பட்ட போது பல எதிரிகள் கட்சிக்குள் ஒளித்துக்கொண்டனர். சில நல்ல சக்திகளும் மக்களுக்குக் கூடாக புரட்சியை நகர்த்தாததால் அழிக்கப்பட்டனர். பெல்போட் கூட ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பின் சோவியத், அமெரிக்கா என்ற இரு ஏகாதிபத்தியத்தின் மூலம் கொள்ளுவண்டிய நிலையில் சூயப்பொருளாதரத்தின் தவேயை அதிகளவில் உணர்ந்தார். இந்நிலையில் நகர் புறத்தில் குவிந்திருந்த மக்கள் கூட்டத்தில் 10லட்சம் பேரை கிராமப் புறத்துக்கு மாற்றவேண்டிய நிலை கட்சிக்கு இருந்தது. இதனைச் செய்வதன் ஊடாகவே சூயப்பொருளாதரத்தைக் கட்டமுடியும் என்ற நிலையில் கிராமப் புறத்தை நோக்கி மக்கள் பலாத்கார வழிகளில் இடம் பெயர்க்கப்பட்டனர். இது வன்முறையில் எழுந்தபோது படுகொலைகள் தொடர்ந்தன. பொல்போட்டும் கட்சியும் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிக் கூட்டத்தைத் தவறாக மதிப்பிட்டதும் சோசலிச காலகட்டத்தை நோக்கிய இடவெளிப் பற்றிய தவறான மதிப்பீடும் இக்கொலைக்கு காரணமானது. மக்கள் சார்பான இவ்வரசுகள் சில தவறுகள் செய்யும் போது பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. இது ஒரு கோட்பாட்டுத் தவறு. சரேன் திசை திருப்புவது போல் மாற்றுக் கருத்துக்கள் என்பதால் அல்ல. மாறாக சூரண்டும் வர்க்கத்தை எதிர்த்து ஸ்டாலின், பொல்போட் போராடியபோது கோட்பாட்டுத் தவறுகள், தவறுகளை இழக்க வதைத்தன. இதுபோன்றவற்றை வரலாற்றுப் பாடமாகக் கொண்டு புரட்சியாளர்கள் சூயவிமர்சனமாகப் பார்க்கவேண்டும்.

சார்மன்னன் கொலைக்கு உள்ள காரணமான சூரண்டல் அடிப்படையில் பொல்போட், ஸ்டாலின் தவறிழைக்கவில்லை. மாறாக சூரண்டலை ஒழித்துக்கூட்டும் பணியில் தவறிழைத்தனர். இத் தவறுகளையாரும் நியாயப்படுத்த முடியாது. இவ்வை படிப்பினையாகும் புரட்சியாளர்க்கு. ஆனால் சரேனுக்கு இது ஏகாதிபத்திய கனவுகளுக்கு உதவும் கம்யூனிச எதிர்ப்பாக மாறுகின்றது. கிறிஸ்துவின் வாரிசுகள் கூறும் நீங்கள் தவறு இழக்க வாய்ப்புண்டு என்பதன் ஊடாக சூரண்டல் அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுகின்றது. அதாவது தவறுகள் இழக்க வாய்ப்பு உண்டு என்ற கோட்பாடு சூரண்டும் வர்க்கம் சார்பானது. சூரண்டப்படும் வர்க்கம் எதிர்த்து போராடும் போது சூரண்டும் வர்க்கம் அடக்குமுறையைக் கையாளுகின்றது. அப்போது இந்த கிறிஸ்து வாரிசுகள் கணம்மீடியப்பி பால் குடிக்கின்றனர். சூரண்டும் வர்க்கத்தை எதிர்த்து ஆயுதம் ஏந்தி சூரண்டப்படும் வர்க்கம் வீறுநடை போடும் போது இந்த கிறிஸ்து வாரிசுகள் நிறுத்துங்கள் எல்லாம் கிறிஸ்துவதீர்மானிப்பார் எனக் கூறி சூரண்டும் வர்க்கத்தை பாதுகாக்கின்றனர்.

கலிலியோ பிமி உருண்டை என அறிவித்த போது இதே கிறிஸ்து வாரிசுகள் மரணதண்டனையைப் பரிசாகக் கொடுத்துனர். வள்ளதைத்தோல் ஆண்டவனின் பிறப்பு எனவும் கறுப்புத்தோல் சாத்தானின் பிறப்பு எனவும் கிறிஸ்து படைபிள் வாரிசுகள் தவறு இழைக்க வாய்ப்பு உண்டு எனக்கிறி இச்சுரண்டல் சமீகத்தை பாதுகாக்கப் போராட்கின்றனர். இதில் சரேன் என்ன விதிவிலக்கா? தவறுகள் சுரண்டும் வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் போது அங்கு அவை சூயவிமர் சனமாக அமையும். இது ஸ்டாலின் பொல்போட்டுக்கு பொருந்தும். ஆனால் சார் மன்னனுக்கு பொருந்தாது. சார் மன்னன் தவறு இழைக்கவில்லை. மாறாக அது ஒரு கோட்பாடு. இதுபோல் ராஜீவ், பிரமேதாச..... தவறு இழைக்கவில்லை. இவர்கள் சுரண்டும் வாக்ப் பிரதிநிதிகள். அதன் கோட்பாட்டின் பாதுகாவலர். இவ்வை தவறு அல்ல. கோட்பாட்டின் பிடிமம் மதவாதிகள், உட்பட இவர்கள் சுரண்டல் வாதிகள் அதன் பாதுகாவலர். சபாலிங்கம் வாழ்வியல் தவறுகளைக் கொண்டிருந்த போது அவை திருத்தப்படக்கூடியன. விமர்சனம், சூயவிமர்சனத்துக்கு உட்பட்டவை. அவை எதிர்ப்புரட்சிகரமானது அல்ல. இக்கொலை சுரண்டும் வர்க்கக் கனவாடன் செய்யப்பட்டன. அந்த வகையில் இதை நாம் எதிர்க்கிறோம். ஆனால் கிறிஸ்துவின் பெயரால் அல்ல. ஆனால் பிரமேதாச, ராஜீவ்.... போன்றோர் கொலையை ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் இக்கொலையைச் செய்தவர்களின் அரசியலை விமர்சிக்கின்றோம்.

கொலையை கண்டிப்பவர்களுக்கும் வர்க்கநோக்கம் இருக்கும். அது அவர் சொல்லவரும் கருத்துக்களைக் கொண்டு பார்க்கமுடியும். சூத்தியல் ஓடும் வர்க்க கனவுகளை நசுக்கும் ஒரு கருவியே. இச்சூத்தியல் மீது சரேனுக்கு வறறுப்பு ஏற்படக் காரணம் அவரின் வர்க்க கனவுகளை நொருக்குவதால். சுரண்டப்படும் வர்க்கம் தமது கைகளில் அரிவாள் சூத்தியல் உடன் எழும் போது இந்த சரேன் முதல் அனதைது ஏகாதிபத்தியங்களும் வறறுண்டு மனித உரிமை பற்றி கிறியப்பி ஆக்கிரமிப்பை அடக்குமுறையை தொடர்கின்றனர். ஆனால் சுரண்டும் வர்க்க கனவுகளை நீடிக்க முடியாது என்பதை வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் சூட்டிக்காட்டுகிறது.



இது வரலாறு முழுக்க நீடித்தன, நீடிக்கின்றன. இதன் தொடர்ச்சியில் கொலையாளியின் மிச்சுப்பட்டவர்கள் முதல் ஏதோ ஒரு தொடர்பைக் கட்டி குற்றமாக காட்டி மரணதண்டனை விதிக்க இந்த சிறுபான்மை ஆளும் வர்க்கம் பின்நிற்கவில்லை. பாரப்பானிய ஆளும் சூரண்டல் வர்க்கத் தலைவன் ராஜீ வ்காந்தி மீதான விசுவாசம், அதன் அருவருபித்தனம், அரசியல் பிழைப்புத்தனமாக எல்லாம் சரேந்துதான் மரணதண்டனையை விதித்த போக்கு வரலாறு முழுக்க ஆளும் வர்க்க குணம் சமாக உள்ளது.

அநியாயமான வகையில் அப்பாவிகள் மீது மரணதண்டனை தீர்ப்பு வழங்கிய பின் வளையாகிய எதிர்ப்பு அறிக்கைகள் முதலாளித்துவ அரசு அமைப்பையோ, இந்திய ஜனநாயகத்தையோ களேவிக் குள்ளாக்கவில்லை மாறாக விமர்சிக்க முற்பட்டனர். இதன் மூலம் இந்திய ஜனநாயகத்தை துக்கி எறியாத வகையில் சீர்திருத்த மனிதாபிமான ஜனநாயகத்தை, நீதிபதி கண்டுகொள்ளாத உண்மை மீது அதிருப்தி மீதான, ஜனநாயகத்தைக் கோருவதாகவயேருந்தது.

இந்த தீர்ப்பு மூலம், இத்தீர்ப்பு எப்படி அ.மார்க்ஸ் கும்பலின் பின்நவீனத்துவம் சிறுபான்மை ஆளும் வர்க்கத்துக்கு சவேசைச் செய்வதன் மூலம் இந்த மரணதண்டனையை எப்படி நியாயப்படுத்துகிறது என்பதை பின்நவீனத்துவ கோட்பாட்டு மூலம் பாரப்போம்.

அ.மார்க்ஸ் நந்தன் இதழுக்கு (15 மார்ச் 1998) "கார்த்திகேயன் கண்டிப்பித்த உண்மைகளும் கண்டு கொள்ளாத உண்மைகளும்" எனத் தலைப்பிட்ட கட்டுரையை "ஏது செய்தோம் நாம்" என்று தலைப்பிட்ட இவ் மரணதண்டனை தொடர்பான வளையீட்டில் மறுபிரசுரம் செய்திருந்தனர். இத்தலைப்பிலேயே பின்நவீனத்துவ மோசடி தொடங்குகிறது. கார்த்திகேயன் கண்டிப்பித்த உண்மைகள் என அ.மா எதனைச் சொல்கிறார். குற்றவாளிகள் என மரணதண்டனை வழங்க சோதித்தவகையையே



---

17 / 26

படகக் கச்சொன்னனே. மாத் திரை வாங்கி வந்து கொடுத்தனே. இரண்டு நாள் கழித்து ஊருக்குப் போகிறனே என்றான். பெங்களூருக்கு ஒரு டிக்கட் வண்டிமென்றான் அவனிடம் காசு இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் டிக்கட் வாங்கி வந்து கொடுத்தனே. அவன் போய்விட்டான்."

இந்தச் சொற்குவியலை ஒரு "கலிடாஸ் கோப்பு"க்கு ஒப்பிடலாம். வெளவறே கோணங்களில் சாய்க்கும் போது வெளவறே அர்த்தங்கள். மனிதநயே எழுத்தாளர் ஒருவருக்கு இது ஒரு பாசமுள்ள அன்னையின் பரிவாழ்ச்சி சொற்கள். இந்தச் சொற்குவியல் அவருக்கு ஒரு மனிதநயேக் கதையாடலுக்கான கச்சாப்பொருள். ஒரு புலனாய்வுக் குழுத் தலைவருக்கோ இது ஒரு சட்ட ஒழுங்குக் கதையாடலுக்கான கச்சாப்பொருள்! ஏற்கனவே "குற்றச்செயல்" என வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்வுதொடர்பான உண்மை! சொற்கட்டத்தில் அதன் வெளவறே அர்த்தங்களுக்கும் உறவில் ஒன்றை மட்டும் உருவி எடுத்து "சட்டபார்வமான உண்மை" இங்கே கட்டமைக்கப்படுகிறது." எனத் தொடர்றும் அ.மார்ச்சின் வாதம் அவரின் பின்நவீனத்துவ வழியில் மரணதண்டனையை மறைமுகமாக அங்கீகரிக்கின்றது.

இதை அவரின் "பின்நவீனத்துவம் இலக்கியம் அரசியல்" என்ற நூலில் உள்ள கோட்பாட்டில் ஆராய்வோம். அந்த நூலின் 68ம் பக்கத்தில் "உண்மை, நீதி, அறம் எதையும் பின்நவீனத்துவம் மறுக்கவில்லை.----- இவற்றை எல்லாம் தீர்மானிப்பதற்கான அடிப்படையான பொது ஆதாரம் ஏதுமில்லை என்பதை பின்நவீனத்துவம் சொல்கிறது. பரோண்மை, பெருநீதி, பரேறம் என எதுவும் இருக்கமுடியாது." என்கிறார் அந்தோணிசாமி மார்சஸ்.

அதாவது பின்நவீனத்துவ கோட்பாட்டின்படி உண்மை, நீதி, அறம், பெருநீதி, பரேறம், பரோண்மை என்பன இருபத்தியாறு மரணதண்டனை கைதிகளின் பக்கத்தில் பொது ஆதாரத்தில் இருக்கமுடியாது. இதன் மூலம் மரணதண்டனை வழங்கிய சிறுபான்மையின் பக்கம் நீதி, அறம், உண்மை இருக்கும் என மறைமுகமாக அங்கீகரிக்கின்றார்.

இதனை மலேசியா எப்படி பின்நவீனத்துவ சாக் கடையால் அங்கீகரிக்கின்றார் என்பதை அ.மார் க்ஸ் சின் அதே நேரத்தில் பக்கம் 56இல்

"பெரும்பான்மைக்கு எதிரான தனிநபரின் கருத்துரிமை என்கிற தாராளவாதக் கோட்பாடு மீண்டும் அழுத்தம் கொடுத்து பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒன்று" என்கிறார். கூற்றவாளிகளாக மாற்றப்பட்ட கதைகள் தொடர்பாக பெரும்பான்மை மக்களின் நீதியின் பாலான கருத்துரிமையை அ.மார் க்ஸ் பின்நவீனத்துவ சாக் கடையால் மறுத்து தனிநபர் உரிமையின் பெயரில் கார்த்திகசேனினதும் மற்றும் இந்தியா ஆளும் வர்க்க கருத்துகளை அழுத்தம் கொடுத்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதன் மூலம், அப்பாவிகள் மீது வழங்கிய மரணதண்டனையை எதிர்த்த மக்களின் அபிப்பிராயத்தை அ.மார் க்ஸ் பின்நவீனத்துவ வழியில் மறுத்து கார்த்திகசேனின் தீர்ப்புதான் நீதியை விட முக்கியமானது என்கிறார்.

உண்மையில் பின்நவீனத்துவம் சிறுபான்மையின் பெயரால் சிறுபான்மை ஆளும் வர்க்கம் சார்பாக பெரும்பான்மை மக்களுக்கு எதிராக உள்ளது. அதே நேரம் பொது ஆதாரம் எதுவும் இல்லாதது என்பதன் ஊடாக கூற்றவாளிகளாக மாற்றப்பட்டவர்களின் பொது உண்மையை மறுத்து, இந்திய நீதிமன்றம் பின்நவீனத்துவ வழியில் பொது உண்மை எதுவும் இருக்க முடியாது என மறுத்து வழங்கிய தீர்ப்புதான், இருபத்தியாறு அப்பாவிகளுக்கு கான மரணதண்டனை. உண்மையின் பொது ஆதாரங்களை மறுப்பது என்பது பின்நவீனத்துவ அடிப்படையைக் கோட்பாடாகவும். இந்திய நீதித்துறையும், ஆளும் வர்க்கமும், அதன் ஐனநாயக அமைப்பும் பொது ஆதாரத்தை மறுத்து நிறுத்தி கான அடிப்படையைக் கோட்பாட்டை பின்நவீனத்துவம் வழங்கி பாதுகாக்கின்றது. பின்நவீனத்துவத்தின் சிறப்பான பிரதிநிதிகளாக முதலாளித்துவ நிலப் பிரபுத்துவ பிரதிநிதிகள் மட்டும் தான் உலகில் இருக்க முடியும் என்பதை ஆதாரமாக நாம் நிர்வாணமாக காணமுடிகின்றது. இதன் சிறப்பான பிரதிநிதியாக அ.மார் க்ஸ் அளவெடுத்து வட்டினால் போல் உள்ளார்.

இதனை மலேமும் அதே நேரத்தில் பக்கம் 61 இல் "..... கருத்தொருமிப்பு என்பதைக் காட்டிலும் கருத்து வேறுபாடு (Dissension) உரிமையை சனநாயகம் என்ப பின்நவீனத்துவம் வற்புறுத்துகின்றது." என்கிறார். சனநாயகம் என்பது மரணத்தண்டனை வழங்குவதன் மூலம் அதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் இருக்க முடியும் என்கிறார். இதுமட்டும்தான் சனநாயகத்தின் அடிப்படைக் கூறு என்கிறார். மரணத்தண்டனை இருக்கும் வரையில்தான் சனநாயகம் நீடிக்க முடியும் என்கிறார். அதாவது இதில் கருத்து வேறுபாடு நீடிக்கும் வரையில்தான் சனநாயகம் நீடிக்க அடிப்படையானவையாக உள்ளது என்கிறார். எனவே மரணத்தண்டனை நீக்கக் கோருவது கருத்து வேறுபாட்டை நீக்க வகைக்கும் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மரணத்தண்டனை நீக்காதவரையில்தான் சனநாயகம் நீடிக்கும் என்பதே பின்நவீனத்துவ கோட்பாட்டு விளக்கம். எனவே சனநாயகம் நீக்க வேண்டிய மரணத்தண்டனை நீக்கக் கூடாது என்பதும் பொது உண்மையில் விசாரணை நடக்கக் கூடாது என்பதும், இந்த கனவானின் பின்நவீனத்துவ விளக்கமாகும். மரணத்தண்டனை நீடிக்கும் வரையில்தான் கருத்து வேறுபாடு கொண்ட சனநாயகம் நீடிக்கும் எனவே சனநாயகம் நீடிக்க வேண்டுமாயின் மரணத்தண்டனை நீக்கக் கூடாது இதுதான் பின்நவீனத்துவ கோட்பாட்டு விளக்கமாகும். இதனை மலேமும் அதே பின்நவீனத்துவ நூல் பக்கம் 85 உள்ளபடி பார்ப்போம். ".....உண்மை" எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா இடத்திற்கும் எல்லா மக்களுக்கும் ஒன்றாகவே இருக்க முடியும் என்றும் நம்பினோம்." எனக் கூறி மறுத்ததன் மூலம் உண்மை என எதுவுமில்லை என்ப பின்நவீனத்துவ வழியில் கூறுகின்றார். அப்பாவிக் கதைகள் கூற்றுவாளிகள் அல்ல என்பது உண்மை இல்லாது என்கிறார். இங்கு உண்மை இடத்துக்கும், எல்லா மக்களுக்கும், காலத்துக்கும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது என்கிறார்.

தமிழர்க்கு உண்மையானது சிங்களவர்க்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார். இந்திய ஆளும் வர்க்கத்துக்கு உண்மையானது மக்களுக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார். மரணத்தண்டனையைக் கேட்டுக் கொடுத்த மக்களின் உண்மை மற்றவர்களுக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார். ஏனெனின் உண்மை என்ற ஒன்று எல்லோருக்கும் இருக்காது என்பதன் மூலம் ஆளும் வர்க்க ஓடும் குழுக்களுக்கு எதிரான பொது உண்மையல்ல என்பதால் நாம் அதை எதிர்க்க முடியாது என்கிறார். ஆனால் இது சனநாயகத்தின் உயிர் மிச்சு என்பதால் இதனை எதிர்ப்பதாகக் கூறுவோம். ஆனால் உண்மையின் அடிப்படையில் அல்ல. இங்கு உண்மை உயிர் வாழ வேண்டும் என்பது எமது நோக்கமல்ல. நாம் கதையைப் போம் சனநாயகம் உயிர் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக மட்டும். இது நீடிக்கும் வரையில்தான் மதலாளித்துவ சூரணடல் நீடிக்கும். அது உள்ளவரையில்தான் சனநாயகமும் உயிர் வாழும் எனவே சூரணடலை பாதுகாப்போம். ஆனால் எதிர்ப்பதாக பாசாங்கு செய்வது சனநாயகத்தின் பின்நவீனத்துவ வழியாகும்.

உண்மையான ஒரு மரணத்தண்டனைக்கு எதிராக இருக்க முடியாது என்பதால் பின்நவீனத்துவவாதிகள் எப்படி கரூல் கொடுப்பார்கள். இதனால்தான் ஆளும் வர்க்கம் சார்பாக இந்தியா ரீட்டே, துக்களக் .....போன்ற புத்திரிகைகள் சிறுபான்மையின சனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க பின்நவீனத்துவ வழியில் மரணத்தண்டனை சரியானது என வாதிட்கின்றன. இவ் மரணத்தண்டனை சனநாயகத்துக்கு கிடத்தை வற்றி எனப் பிரகடனம் செய்து, பின்நவீனத்துவவாதிகளின் கோரிக்கைக்காக யதார்த்தமாக உண்மையாக விசுவாசமாக கரூல் கொடுக்கின்றனர். அதாவது மாறுபட்ட இன்றைய சனநாயகத்தில் மட்டும்தான் மாறுபட்ட கருத்து, மாறுபட்ட மக்கள் என அனைத்தும் நீபிக்கும் என்பதால் இந்த சமூதாய இருப்புகாக நனவாக விசுவாசமாக பின்நவீனத்துவவாதிகள் செயல்பாட்கின்றனர்.

இருபத்தியாறு பரீன மரணத்தண்டனை மாறுபட்ட கருத்தில், மாறுபட்ட மக்களில், மாறுபட்ட இடத்தில் சனநாயக மையமிடுவதால் இதுபோன்றவை நீபிக்க பாதுகாக்க நனவாக போராடவணேடும் என்கிறார். சனநாயகத்தை ஒழித்துக் கட்ட கோரும் பாட்டாளிவர்க்க சமூதாய கோரிக்கையை எதிர்த்து இன்றைய உலக ஒழுங்கு மட்டும்தான் சனநாயகத்தின் ஓரையொரு பாதுகாப்பான பாதை என்பதால் அப்பாவிகள் மீதான மரணத்தண்டனை போன்றவை அவசியமானது, இது சனநாயகத்தை உயர்த்த, கரூல் கொடுக்க உள்ள இறுதியான உள்ள ஓரே மார்க்கம் என்பதால் மரணத்தண்டனையை பாதுகாக்க வணேடும், அதே நேரம் எதிர்ப்பதாக சனநாயக வழியில் பின்நவீனத்துவ வழியில் பசுவோம் என்கின்றார். தொடர்ந்தும் அதே நில் பக்கம் 55 இல் கருவதவை பார்ப்போம்.

"பெரும்பான்மையின கருத்துக்கு எதிராகச் சிறுபான்மையின அல்லது ஒரு தனி மனிதர் தனது கருத்தை முன்வைப்பதற்கும் காப்பாற்றுவதற்கும் பிரச்சாரம் செய்வதற்குமான உரிமையே சனநாயகம்." என அ.மார்க்ஸ் பின்நவீனத்துவ வழியால் எடுத்து முன்வைக்கின்றார்.

இதற்கு அண்மையில் துக்க (27.5.98) இதழில் சிறுபான்மை தனிநபர் சனநாயகத் துக்காகக் குரல் கொடுத்ததைப் பார்ப்போம். "நினைத்ததை எழுதுகிறேன்" பகுதியில் "போக வணேபிய சட்டம்" எனப்போட்டு "நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை மத்திய அரசு நீக்கியிருக்கிறது..... கம்யூனிஸ ஆட்சியில் ஒரு சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் வணேபுமானால் இம்மாதிரி சட்டம் சிலைப்படியாகக் கட்டுமே தவிர, ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் நடமைமுறைக்கு ஒத்துவரக்கூடிய சட்டம் அல்ல இது..... பொது உடமை என்ற பெயரில், பொதுக் குழப்பத்தை மட்டும் விளைவித்துக் கொண்டிருந்த இந்தச் சட்டம், போக வணேபிய சட்டம்தான்." இந்த வாதம் எப்படி ஜனநாயகத்தை வரையறுக்கின்றது என்றதற்கு நல்ல உதாரணம். சிறுபான்மை, தனிநபர் ஜனநாயகம் என்பது பெரும்பான்மை ஜனநாயகத்துக்கு எதிரானது என்பதை நில உச்சவரம்புச் சட்ட நீக்கம் தெளிவாக காட்டுவதையே அ.மார்க்ஸ் பின்னவீனத்துவக் கோட்பாட்டால் கோருகின்றார். மக்களுக்கு சொத்துரிமை இருப்பது ஜனநாயக விரோதம் இது கம்யூனிச சர்வாதிகாரம் எனக் கூறுவதையே அ.மார்க்ஸ் தனிமனித உரிமையாகவும், சிறுபான்மை உரிமையாகவும் முன்வைக்கின்றார். இதையே லண்டனில் இருந்து எழுதும் யமுனாவும் எழுதுகின்றனர்.

இந்த சிறுபான்மை ஜனநாயகத்தை அமூலப்படுத்தக் கோரி இந்தியா ரட்டே (மே 27 98) ஆசிரியர் குறிப்பில் "வெடுத்தது குண்டு அடுத்தது?" எனத்தலைப்பட்ட செய்தியில் அணுகுண்டு வெற்றி போலி மயக்கத்தில் பெரும்பான்மை மக்கள் தங்களை மறந்து கத்தாடிக் கொண்டிருந்த நிலையை சிறுபான்மை பிரிவுக்கு சாதகமாக மாற்றும்படி எழுதுவதைப் பார்ப்போம்.

"முதல் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியாகி விட்டது. இரண்டாவது வாக்குறுதியையும் நிறைவேற்ற இதுவே சரியான தருணம். இதற்கு சில கடமையான முடிவுகளை எடுக்க வணேபியிருக்கும். ஆனால் இப்போது உள்ள மனநிலை வெகு சாதகம்" என்கிற போது ஜனநாயகம் எது என்பதையும், சிறுபான்மை ஜனநாயகத்தின் மறுகாலனியாகத்துக்காகப் போராடும் இந்தியா ரட்டே, துக்க போன்றவற்றின் குரல்களும், அ.மார்க்ஸின் குரலுக்கும் எந்த வேறுபாடும் இருக்கவில்லை. சிறுபான்மை நலனுக்காக பாரதிய ஜனதா அரசு அணுகுண்டை வெடிக் கவதைத்தது. குண்டுவெடிக் கமுன் அ.மார்க்ஸின் சிறுபான்மை ஜனநாயகத்துக்காக இறக்கமுதிர் வையை ஏப்பிரல் 13 இல் 340 பொருள்க்கும், ஏப்பிரல் கட்சியில் 300 பொருள்க்கும் (இதில் வேடிக் கை என்னவென்றால் சில அபிப்படை நுகர்வுப் பொருள்க்கும் நீக்கி மக்களின் வயிற்றில் அடித்த சூதேசி வேடம் போட்டு குண்டு போட்டதுதான்) இறக்கமுதிர் வை நீக்கி சிறுபான்மைக்காக சவேசை செய்த அரசு, தமது சூதேசி வேடம் கிழியாது இருக்கவும்,

மக்கள்திசைதிருப்பவும் அணுக்குண்டு போட்டு திசைதிருப்பியது என்பது அ.மார் க் ஸ்சின் அதே தொழிலாக ஏகாதிபத்திய நலன்களான சிறுபான்மையை திருப்தி செய்யத்தான்.

இதனைப் போல் கார்த்திகசேனினதும் இந்திய ஆளும் வர்க்க சிறுபான்மையும் தனது ஐனநாயக விரோத தீர்ப்பை வழங்கவும், நடமொழைப்படுத்தவும் உள்ள உரிமையை மறுப்பது உள்ளவரை அது ஐனநாயக விரோதமானது, எனவே அதனை பாதுகாக்கும் உரிமையான ஐனநாயகம் என்கிறார். மரணதண்டனை வழங்கும் உரிமை ஐனநாயகம் என்பதால் அதனை பாதுகாத்தபடி அதை எதிர்க்கும் உரிமையும் ஐனநாயகம் என்பதால் எதிர்த்தபடி இரண்டையும் பாதுகாப்போம் என்கிறார். மரணதண்டனையை எதிர்த்த இவரின் அறிக்கை மரணதண்டனையை பாதுகாக்கும் உரிமையினை எதிர்த்தல். இரண்டின் மலோக மட்டும் தான் பின்நவீனத்துவம் உள்ளதால் நனவாக இருக்கும் சமுதாய அமைப்பை நனவாக பாதுகாக்க பின்நிற்காத அறிக்கைகளை விடவது அவசியமாகிவிடுகின்றது. மரணதண்டனையை எதிர்த்தல் ஐனநாயகத்தனைப் பச்சை கொள்ள மட்டும் பச்சுகின்றனர்.

பின்நவீனத்துவம் பொது உண்மையை மறுத்து, சிறுபான்மையினதும், தனிநபரினது உரிமையை பாதுகாத்தும் பெரும்பான்மை மக்களையும், பெரும்பான்மை பொது உண்மையையும் மறுத்து நிற்பதால் பெரும் தத்துவத்தனை மறுத்த நனவாக சிறுபான்மை ஆளும் வர்க்கத்துக்கும் அதன் தனிநபர் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஐனநாயகத்தின் பெயரில் மூண்டு கொடுக்கின்றது. எல்லா மனிதர்க்கும் ஐனநாயகம் இருந்தால் எப்படி ஐனநாயகக் கோரிக்கை எழமுடியும்?. ஐனநாயகம் என்பது குறித்த பிரிவுக்கு மட்டுமானதாகவே எப்போதும் வர்க்க சமுதாயத்தில் நீடிக்கும். எல்லோருக்கும் ஐனநாயகம் இருப்பின் ஐனநாயகம் மறைந்துவிடும். அ.மார் க் ஸ்சின் ஐனநாயகம் என்பது உண்மையில் சிறுபான்மை சூரணமும் ஐனநாயகத்தனைப் பாதுகாப்பதில் எழும் கரலாக மட்டும் உள்ளது.

இப்படி தமிழ் மக்களினதும், பாராளுமன்றத்தின் அரங்கத்தின் மீது, ஏகாதிபத்தியம் எல்லாவற்றையும் புரிந்துள்ளனர் என்று கூற புலிகளால் முடிகின்றது. அதாவது ஏகாதிபத்தியம் தனது கொள்கையை புலிகளின் கொள்கையாகவும் போது, என்ன நடக்கும் என்பதை புலிகளே சொல்லிவிடுகின்றனர். "சர்வதேச நாட்கள் இலங்கைப் பிரச்சனையைக் கண்டு தீர்வு காண வேண்டுமென்பதில் அக்கறையாக இருக்கின்றன. அதன் வெளிப்பாடாகத் தான் இந்த அக்கறை ஆர்வம் அனைத்தும்" என்ன அரசியல் ஞானம்! புல்லரிக்க வகைக்கும் துரோகத்தையே தவிர, வேறு எதையும் தமிழ் மக்களுக்குப் பற்றாது தரப் போவதில்லை. ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆர்வங்கள், விருப்பங்கள், அக்கறைகள் எல்லாம் தமது சொந்த நலன்தான். அதாவது தமிழ் மக்களை எப்படி அடிமைப்படுத்திக் கொள்ளையடிப்பது என்பது தான். இதையே புலிகள் தீர்வு எனக் கூறிய பின், புலிகள் இனியும் தமிழ் தேசிய தலைவர்கள் அல்ல. மாறாக ஏகாதிபத்தியத்தின் தரகத் தலைவராகவே இருக்கின்றனர் என்ற உண்மையைப் பளிச்சென்று நிர்வாகமாகக் கிவிட்டது.

இந்த ஏகாதிபத்தியத்திற்கு துணைப்போகும் துரோகத்தை புலிகள் சார்பாக தமிழ்ச்சிலைவன் உலகநிய நியாயப்படுத்தும் விதமோ கவலைமான்து. "இன்று இலங்கை விவகாரம் சர்வதேசமயமாகியுள்ளது. இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் போரினால், பயத்தினால் புலம் பெயர்ந்து பல நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர். இது அந்த நாடுகளுக்குப் பிரச்சனையாக உள்ளது. அவர்களுக்கெனத் தீர்வினைப் பற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய தவேளை அந்த நாடுகளுக்கு உள்ளது. இதற்கு அப்பால் அந்தந்த நாடுகளின் நலன்களும் உள்ளன. எனவே தான் அமைதி திரும்புவதே இந்த நாடுகள் விரும்புகின்றன." என்று கூறும் புலிகள், இதற்காக தமிழ் மக்களின் நலன்களை தியாயம் செய்ய உள்ளதாக கூற முடிகின்றது. அப்பட்டமாகவே சோரம் போகக் கூடிய அனைத்து தரக்க விளக்கங்களையும், ஏகாதிபத்திய சார்பாக அவர்களின் நலன்களில் இருந்து வகைப்படுக்கின்றது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தவர்களை திரும்ப அனுப்பவும், ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் நலன்களை அடைய மக்களை அடிமைப்படுத்தவும் விரும்பும் ஏகாதிபத்திய நலன்களை, புலிகள் ஏற்றுக் கொண்டு சோரம் போக தயாராக இருப்பதை புலிகள் ஒத்துக் கொள்கின்றனர். இதனை நாகரிகமாக முடிமறைத்தபடி களமாட்கின்றனர்.



தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைக் குறித்து நேரடியாகவே எதிராக இருக்கும் இந்தியா பற்றி, புலிகளின் சார்பாக தமிழ் ச்செல்வனின் கற்று அனைத்தையும் மறந்துவிடவும், மக்களை அடிமைப்படுத்தும் ஒரு நிலைக்கு தாம் தயாராக இருப்பதை புலிகள் வலிந்து முன்வைக்கின்றனர். முன்னைய இந்திய ஆக்கிரமிப்பும், ராஜீவ் கொலையையும் பற்றி பச்சிக் கொள்ளாத வகையில் உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சியில் இணங்கிப் போகத் தயாராக இருப்பதை புலிகள் கோரிட்டுக் காட்டுகின்றனர். "நாம் இந்திய தச்சத்துக்கோ, இந்திய மக்களுக்கோ எதிரானவர்கள் அல்ல" என்று கறி, இந்திய மக்களையும், அரசையும் ஒன்றாக காட்டி விடுகின்றனர். இதன் மூலம் இந்திய அரசுடன் கட்டிக்குலாவ விரும்புவதை புலிகள் மீண்டும் வலிப்படுத்திவிடுகின்றனர்.

எந்த அமையையும் சமாதானமும் இந்திய அரசின் அடிப்படையான கொள்கையுடன் தொடர்புடையவை. ராஜீவ் கொலை தொடர்பாக புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் உள்ளிட்ட முக்கிய நபர்கள் பற்றிய பிரச்சனையில், பிரபாகரனின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படும் பட்சத்தில் தான், அமையிற்றும் சமாதானத்தின் ஆயுள் தங்கிக் கிடக்கின்றது. இங்கு தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைக் அல்ல. அவை இரண்டாம் பட்சமானவை. முதலாம் பட்சமாக இருப்பவை புலித் தலைவர்களினதும், அவர்களின் குழுவின் தலைவர்கள் தான். இந்த குழுக்களின் தலைவர்கள் பர்த்திச் செய்ப்படும் போது, அமையி என் பது தமிழ் மக்கள் மலோன துரோகத்தில் பித்தாக் குலுங்கும். தமது துரோகத்தை பயங்கரவாதப் பிடியில் இருந்து நீங்குவதன் மூலம் நிறைவுச் செய் முடியும் என்கின்றார் தமிழ் ச்செல்வன். "சர்வதச்ச பயங்கரவாத நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்காள் விடுதலைப் போராட்டத்தையும், விடுதலைப் புலிகளையும் இணைத்துக் கொண்ட ச்செல்வது எந்தளவுக்கு வற்றியளிக் கும் என்று தறியவில்லை" என் பதை தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகின்றார். சமாதானம், அமையி எதுவாக இருந்தாலும், புலிகள் என்ற குழுவின் அடிப்படை தலை சார்ந்தாக இருப்பதைத் தெளிவாகக் கறிவிடுகின்றார்.

விடுதலைப் புலிகளின் பாதுகாப்புக்கான உத்தரவாதம் தான், தமிழ் மக்களின் தச்சியப் போராட்டத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்கான அடிப்படையான நிபந்தனை. நீ பித்த இழப்பறியாக நடக்கும் பரேங்கள் அனைத்தும், புலிகளின் எதிர்காலம் என்ன என்றதில் இருந்து, தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கை அனைத்தையும் காட்டிக் கொடுக்க தயாராக இருப்பதை புலிகள் எப்போதும் பிரகடனம் செய்து வருகின்றனர். தமிழ் மக்களின் எந்த ஜனநாயகக் கோரிக்கையையும் மக்கள் மத்தியில் புலிகள்

முன்வரைபடத்தில்லை. கழுவலனை அபிப்பாயாக கொண்டு, அதை தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையாக காட்டுவதே அண்மையை குறிப்பான அரசியலாகியுள்ளது.

சர்வதேச ரீதியாக அமெரிக்காவின் அத்துமீறிய ஆக்கிரமிப்புகள் உலகளவில் வகைப் படுத்துள்ள நிலையில், புலிகள் மலேன அமெரிக்காவின் அச்சுறுத்தல் ஒரு இராணுவத் தாக்குதலாகும் எல்லையைத் தொட்டு நிற்கின்றது. அமெரிக்கா புலிகளுக்கு கொடுக்கும் நிரப்பந்தம், புலிகளை அமெரிக்கா சரணடையக் கோருகின்றது. இந்த நிலையில் புலிகள் சார்பாக தமிழ்ச்செல்வன் "ஒரு சூதந்திர இயக்கமான விடுதலை அமைப்பாக செயற்படும் விடுதலைப் புலிகள் அமெரிக்கா போன்ற வளநாடுகளுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கப்போவதில்லை" என்று கிறியதன் மலம், தம்மீதான அங்கீகாரத்தை கோருகின்றார். தமிழ் மக்களின் தேசிய பிரச்சனை எக்கடே கட்டாலும் அதைப்பற்றி புலிகள் பசே முன்வரவில்லை. ஏகாதிபத்தியங்களின் கொள்ளைக்கு புலிகள் அச்சுறுத்தலாக இருக்க மாட்டோம் என்பதை சொல்லிவிடுகின்றனர். உலகமயமாதலையே தமது கொள்கையாகக் கொள்வதை உறுதி அளிக்கின்றனர். அமெரிக்கா போன்ற ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்க மாட்டோம் என்பது, சாராம்சத்தில் இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய தலையீட்டை அனுமதிப்போம் என்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றது. உலகளவில் உலகமயமாதல் என்பது, ஏகாதிபத்திய அத்துமீறலை தேசிய எல்லைக்குள் அங்கீகரிப்பதை அபிப்பாயாக கொண்டது. இதனை வளிப்படியாக புலிகள் ஆதரித்து நிற்பதும், அதற்கு துணை போக தயாராக இருப்பதாக பிரகடனம் செய்யும் போது, தம்மை அங்கீகரித்து அதை முன்னெடுக்க அனுமதிக்கக் கோருகின்றனர். இதனைத் தான் தமிழ் மக்கள் சார்பாக புலிகள் வகைக்கும் உயாந் தபட்ச கோரிக்கையாகும்.